

Блукаючи у темряві гріха - Джерело

Написав Мирослава Артемук
Четвер, 27 лютого 2020, 13:56

Блукаючи у темряві гріха
Йшла беззупинно німічна людина.
І прокрадався в душу тихо страх,
І йти йому було вже не під силу.

Стомився в край. І скільки б не ходив,
Собі він щастя в світі не знаходив.
Усе життя у пошуках провів,
Та цим собі він тільки лиш нашкодив.

Блукав один він, втративши сімю.
І поруч не було його родини.
Не раз казав: «Навіщо я живу?
Зажди один... Хіба ж це справедливо?»

Навколо щастя, посмішки людей,
І кожен вірить в своє власне диво...
А я блукаю в темряві ночей
І вже нічому в світі я не вірю.

Зайшов далеко. Та до кого йти?
Хто допоможе у такі хвилини?
Де відповідь я зможу віднайти?»
І раптом він натрапив на людину...

Простий і непримітний чоловік.
Йому було приблизно років 40.
Та був несхожий якимось він на всіх,
Стояв спокійно і дивився в гору.

Не бачив він ніде таких людей
Хоча ходив уже десятиліття.
Не бачив він ніде таких очей
З яких лилось невпинно дивне світло.

І запитав несміло чоловік:
«Скажіть мені, ви справді є щасливі?
Пройшов немало в світі я доріг,
Та вперше бачу ось таке я диво.

Щоб хтось стояв із поглядом таким,
Щасливим, світлим, добрим і привітним.
Всі зазвичай із поглядом сумним,
Знеможеним печальним і розбитим.

Скажіть мені, ну ким насправді є?

Блукаючи у темряві гріха - Джерело

Написав Мирослава Артемук
Четвер, 27 лютого 2020, 13:56

І де мені цю радість дивну взяти?
Скажіть мені. Бо в темряві віків
Я так стомився в самоті блукати.»

І ніжний голос тихо відповів:
«Так милий друже. Справді, я щасливий,
Мені Господь мій джерело відкрив,
Це джерело упевненості й сили.

Колись я жив так само як і ти.
Блукав один у пошуках спасіння.
Шукав я світло в мороці й пітьмі,
Та не знаходив в світі утішіння.

Я довго плакав, довго сумував,
Шукав я скрізь й нічого не знаходив.
І що мені робити теж не знав,
Від істини все далі я відходив.

Мені казали: Не розумний ти.
Навіщо ти іще чогось шукаєш?
Та я не слухав, й вперто йшов кудись,
Допоки не прийшов я аж до краю.

Я зупинився й глянув там обрив...
І далі йти була уже не сила...(пауза)
Я там залишив гріх, що так давив
Його я взяв і у ту прірву кинув.

І раптом стали світлом небеса,
Порозлітались вміть холодні хмари...
І я побачив Господа Христа,
Який мене від тягарів позбавив.

Він взяв за руку лагідно мене,
Й мені промовив тихо ніжне слово:
«Ти вільний сину від гріха тепер
І зняті з тебе ворога окови.

Тож йди тепер і іншим кажи теж,
Про те що є й для їх душі прозріння.
Що в цьому світі де немає меж
Для їх душі у Мене є спасіння.»

І я послухав голосу Христа,
Й пішов туди де я шукав спасіння.

Блукаючи у темряві гріха - Джерело

Написав Мирослава Артемук
Четвер, 27 лютого 2020, 13:56

І ось стою й дивлюся в небеса,
І радість наповняє розуміння,

Що можу я тобі допомогти,
Що можу шлях туди тобі вказати.
Скажи мені: ти хочеш туди йти?
Готовий ти життя своє міняти?»

І я задумавсь... А чи дійсно зможу?
Чи стане сил дійти аж до мети?
І я сказав: Допоможи о Боже,
Якщо у світі дійсно десь є Ти.
У ту хвилину, я відчувши силу
Рішуче мовив: Так, я хочу йти.
Змінити все життя моє мінливе
Й нарешті спокій для душі знайти.

Вкажіть мені, вкажіть на ту дорогу
Яка мене до щастя приведе?
І він промовив: «Щастя тільки в Бога,
Його ніде ти більше не знайдеш.

Прийти до Нього також дуже просто.
Для цього варто лиш сказати Йому,
Що ти Його запрошуєш у гості
Й віддати Йому усю свою біду.

Сказати все, що заховалось в серці,
Сказати все, що душу так гнітить.
Розповісти усе Йому відверто,
Й тоді тебе від всього Він звільнить.

Він дасть тобі все те про, що ти мріяв,
І залікує рани всі твої.
Але для цього маєш ти повірити
У Того, Хто розпятий на хресті.

Ти маєш визнати всі свої провини,
Не прикриватись своїм власним Я.
Зроби це зараз і ти станеш вільним
Від влади смерті, болю і гріха.»

Ніколи ще я не хотів так сильно
Змінити в одну мить своє життя.
І я сказав : «О, Господи, мій милий»
І полилися сльози каяття.

Блукаючи у темряві гріха - Джерело

Написав Мирослава Артемук
Четвер, 27 лютого 2020, 13:56

Я плакав довго, й не зважав на інших
Які сміялись з мене у той час.
Я плакав... і мені Господь дав тишу
І зник із серця невблаганний страх.

Я відчував як випрямляю спину
Як падає тягар із моїх пліч,
Я відчував як дихаю я вільно
І відступала геть холодна ніч.

Піднявши очі я побачив диво,
Від чого ожила моя душа:
Побачив Того в Кого я повірив,
Побачив я спасителя Христа.

Він взяв мене на руки ніжно – ніжно,
Ні слова Він до мене не сказав.
Та поглядом Своїм багато більше
Душі моїй знеможеній сказав.

Він підкріпив і дав мені натхнення,
Він дав бажання далі в світі жити.
Розповідати людям про спасіння,
І всіх навколо Він навчив любити.

І я пішов оновлений душею,
Шукати тих, хто томиться в гріхах
Розповісти, що є для них сьогодні
Спасіння в вічних й світлих небесах.

Сказати їм, що Бог їх сильно любить
І Він чекає в небі їх усіх.
Тому ідіть до Нього усі люди.
Прийдіть й схиліться біля Його ніг.

Він вам подасть усе, що необхідно,
Він рясно вас в житті благословить.
Одне для цього люди вам потрібно
До свого серця Бога запросить.

І не важливо чи ти ходиш в церкву,
Чи ти ніколи про Христа не знав.
Скажи Йому все щиро та відверто,
І навіть те про що давно мовчав.

Прийди до Бога, і ти вільним будеш.

Блукаючи у темряві гріха - Джерело

Написав Мирослава Артемук
Четвер, 27 лютого 2020, 13:56

Прийди до Бога й часу ти не гай.
Прийди до Нього і у нагороду
Ти будеш мати в своєму серці рай.

Не бійся друже що сусіди скажуть,
Твоє життя належить лиш тобі.
Тому подумай ти сьогодні краще:
Чи з Богом жити чи на самоті.

Хай Бог благословить тебе людино
В цей не простий для тебе зараз час.
Тож обирай чи бути тобі щасливим...
Моя порада: Бога обирай.

Бо тільки з Ним пізнаєш справжнє щастя,
І тільки з Ним ти будеш мати рай.
Тож милий друже поспіши сьогодні,
Й своїй душі спасіння обирай.
Амінь.12.04.2019р.